

Het appartementencomplex op het erf, waar acht mensen begeleid kunnen wonen.

Doel is, vanwege hun aanhankelijke karakter, steeds meer Nubische geiten te krijgen.

De melkstal wordt nog maar aan één zijde gebruikt, en niet eens volledig.

Kaas van Keroazie. Van a tot z gemaakt door mensen met een beperking.

Over het hele bedrijf zijn borden met toelichting te vinden, zoals bij de Blaarkoppen.

De 70 geiten vertoeven in een ruime stal voorzien van een dikke laag stro.

Boerenvrouw met duidelijk doel

Tekst en foto's: Wilma Wolters

Annick Braspenning is ondernemster in hart en nieren op het Groningse platteland. Ze runt in haar eentje een zorgboerderij met geiten, kaasmakerij en een appartementencomplex waar mensen met een beperking begeleid kunnen wonen. Braspenning is het levende voorbeeld van een geslaagde agrarisch ondernemster. En een bijzondere vrouw.

Annick Braspenning.

In twee jaar tijd is er veel veranderd in het leven van Annick Braspenning. In 2009 telde het bedrijf van haar en haar man in Broek nabij het Groningse Pieterburen 800 melkgeiten en werkten er drie zorgbegeleiders om mensen met een beperking (Braspenning spreekt over deelnemers) te begeleiden bij de taken op het bedrijf. Nu heeft Braspenning, inmiddels gescheiden, een bedrijf met 70 melkgeiten, een paar koeien, een stuk of 10 varkens, tientallen kippen, een kaasmakerij, een boerderijwinkel en een appartementencomplex met ruimte voor acht mensen om er begeleid te wonen. Een Skal-certificaat is op komst en plannen om het bedrijf te verbeteren zijn er voortdurend.

Verbonden met Groningse land

Op de kaart van Nederland kun je zien dat je in de buurtschap Broek nabij Pieterburen in het hoge Noorden zo'n beetje het eind van Nederland hebt bereikt. Maar in de mist merk je daar niets van. Dan zie je de kale akkerlanden, de immens grote Groningse boerderijen en de stevige winterdijk niet.

Dan ben je er gewoon ineens. Bij het bord met 'Stichting Keroazie'. Bij de Waddengoudwinkel, bij de stallen, bij het appartementencomplex. Dan ben je bij Annick Braspenning. Zij is hier thuis, al komt ze er oorspronkelijk niet vandaan. "Toen we zo'n zes jaar geleden deze boerderij kochten, viel ik op de rust en ruimte hier. Ik voel me nu heel erg verbonden met het Groningse land. Dit is echt boerengebied; een boer is hier boer en wordt daarom gerespecteerd. Ik ben de manier waarop men hier denkt gaan waarderen. Als hier bieten van het land moeten, wordt er niet aan de weg gewerkt. Als je je hier geen boer voelt, voel je je dat nergens."

Zorg en geiten: lastig

Sinds 2007 'doet' Braspenning er zorg bij. Dat ging nauwelijks bewust. "Uit het niets meldden zich hier mensen met een beperking aan die vrijwillig wilden meewerken. Dat lieten we gebeuren." Maar het liep niet naar Braspenning's tevredenheid. "De mensen die kwamen hadden een ander arbeidsritme dan wij. Je gaat op ze rekenen, maar

op Koningsdag komen ze niet." De ondernemster in Braspenning stak de kop op. Ze stootten de zorg niet af, maar besloten die te professionaliseren. En dus werden er mensen aangenomen die de deelnemers begeleiden. Maar Braspenning vond nog altijd niet dat de zorg en het intensieve geitenbedrijf goed te combineren waren. "Als je nauwkeurig wilt melken en voeren is het lastig om dat aan anderen over te laten. Naarmate de zorg groter werd, vond ik de combinatie niet meer passen." Toen daar andere zaken bij kwamen, zoals een lage melkprijs, eierstokkanker bij Braspenning en daardoor het onvermogen om zware arbeid te verrichten, enige onrust in Groningen vanwege de Q-koorts en ten slotte een bod van de voerleverancier op de geitenstapel, werd de knoop doorgehakt. De dieren werden verkocht, op 70 na. Braspenning zag ook met minder dieren en meer zorg een agrarische toekomst voor zich.

Keroazie: levensmoed

Haar man had er meer moeite mee om dat toekomstbeeld voor zich te zien. "Ik ben een heel krachtig iemand. Snap het ook niet als mensen zeggen 'dat kan ik niet aan'. Ik zie kansen en ben goed in het regelen van zaken en in communiceren. Hij had dat minder." Eind 2010 scheidden ze. Braspenning had al snel een heel duidelijk beeld van de toekomst van het bedrijf. "Dan zou al het werk gedaan worden door mensen met een beperking. Ik zie mensen die kuil aanvegen, anderen zijn bij de fruitbomen, weer anderen maken kaas. Alles gebeurt in een rustig tempo en met waardering voor de mens." Braspenning werkte hard aan dat doel en ze

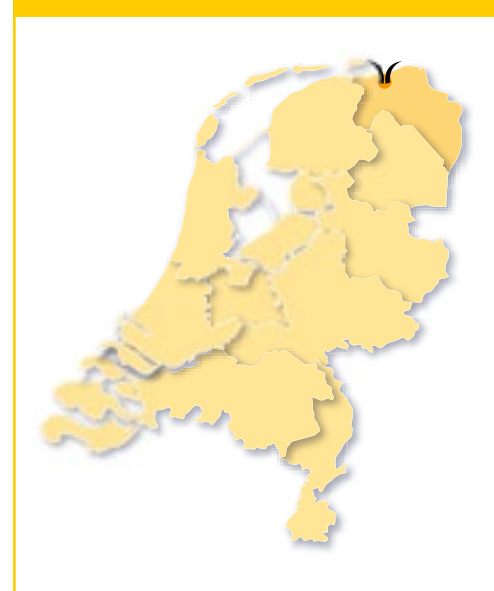
heeft het bereikt. Op dit moment wordt alle werk door mensen met een beperking gedaan. "Juist door de mensen te betrekken bij het complete primaire proces en ze daar op een veilige manier aan te laten deelnemen, groeit hun eigenwaarde." Braspenning komt zelf niet meer voor het werk in de stal. Zij heeft de zorgtak en het personeel ondergebracht in stichting Keroazie en is daar bestuursvoorzitter van. Keroazie is een oud-Gronings woord voor levensmoed. Deze stichting kan mensen met een beperking hier dagbesteding, individuele begeleiding of begeleid wonen aanbieden, en zelfs in heel Groningen. De deelnemers ervaren niet dat het bedrijf er speciaal voor is ingericht dat zij alle werkzaamheden zelf doen. Maar dat is wel degelijk het geval. De geitenmelkstal is aangepast: een kant van de put wordt niet meer gebruikt en de kant die nog wel in gebruik is, is verkleind. Daardoor is het melken overzichtelijker geworden. Er zijn geen stieren en dekberen meer op het bedrijf. De koeien zijn van het ras Blaarkop, een rustig en betrouwbaar ras. Ook bij de geiten wordt een ander ras ingezet. "Ik heb Nubische bokken gekocht; over twee jaar melken we hier enkel nog Nubische geiten."

Over later

Op de mistige morgen in januari woonden er al vijf mensen in het appartementencomplex; in februari zullen dat er het maximale aantal van acht zijn. Verder komen er twintig mensen voor dagbesteding naar Broek en werken er negen personeelsleden. Op de zaterdag en in de vakantie komen er ook kinderen met een beperking. Het zijn mensen die manisch depressief zijn of autistisch of (ex-)verslaafden.

Voor hen zijn de dieren onmisbaar. "Dieren geven heel veel en verlangen niets van je", weet Braspenning. Als ik hier vanuit huis het erf bekijk en die mensen hier bezig zie, of als ik de andere kant uitkijk en de dijk zie, dan weet ik dat ik mijn levensdoel heb gevonden. Waarom zou ik zo'n mooie plek niet delen?"

Profiel

Naam: Annick Braspenning
Woonplaats: Broek, bij Pieterburen
Bedrijf: Keroazie; een stichting die mensen met een beperking dagbesteding, individuele begeleiding of begeleid wonen aanbiedt. Speciale plek daarvoor is de boerderij van Braspenning.
Geiten: 70